

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 286/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	I. K.	w dniu 16 września 2019 roku w W., woj. (...)- (...), kierował samochodem ciężarowym m-ki V. o numerze rejestracyjnym (...), w ruchu lądowym, znajdując	

się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,60 mg/l tj. 1,26 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się mając orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego Grodzisku Wielkopolskim Sygn. akt II K 14/19 z dnia 23 kwietnia 2019 roku, dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i wyrokiem Sądu Rejonowego Obornikach Sygn. akt II K 17/17 z dnia 19 stycznia 2018 roku, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat, który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu Sygn. akt IV Ka 304/18 z dnia 11 kwietnia 2018 roku na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem pojazdów, do prowadzenia których uprawnia kategoria T, **to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk**, zmodyfikowany w pkt 1 wyroku:

w dniu 16 września 2019 roku w W., woj. (...) - (...), kierował samochodem ciężarowym m-ki V. o numerze rejestracyjnym (...), w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,60 mg/l tj. 1,26 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego

		<p>w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 19 stycznia 2018 roku w sprawie IIK 17/17, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2018 roku, wydanym w sprawie IV Ka 304/18 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23 kwietnia 2019 roku, w sprawie IIK 14/19, przy czym przestępstwa tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonym wyżej opisanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach oraz w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonym w wyżej opisanym wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim, tj. przestępstwa określonego w art. 178a § 1 i § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. W dniu 16 września 2019 roku I. K. kierował samochodem ciężarowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym, przed</p>	<p>-wyjaśnienia oskarżonego I. K. - zeznania świadka J. L.</p>	<p>k. 28 k. 11v-12, 00:04:39-00:12:02 na k. 63v-64</p>	

<p>godz. 12.00 przyjechał do (...) S.A. Oddziału w W., by odebrać towar. W trakcie jazdy spożywał alkohol w postaci piwa.</p>	<p>- protokół oględzin pojazdu dokumentacją fotograficzną wraz</p>	<p>k. 13-25</p>	
<p>2. I. K. podszedł do pracownika ochrony (...) S.A. Oddziału w W. J. L., który wyczuł z jego ust woń alkoholu. J. L. powiadomił o tym swojego przełożonego i Policję. Zanim przyjechała Policja, w/w podeszli do I. K., zbadali go posiadany urządzeniem na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu (z wynikiem pozytywnym). Wówczas zabrali mu kluczek od pojazdu, by uniemożliwić ucieczkę.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego I. K. - zeznania świadka J. L.</p>	<p>k. 28 k. 11v-12, 00:04:39-00:12:02 na k. 63v-64</p>	
<p>3. Funkcjonariusze Policji po przybyciu na miejsce, zbadali stan trzeźwości I. K. przy pomocy urządzenia AlcoQuant z wynikiem: o godz. 11:56 – 0,51 mg/l, o godz. 12:11- 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>	<p>- protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem AlcoQuant wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k. 5-6</p>	
<p>4. I. K. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem A.(...) poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u I. K. o godz. 12:17 – 0,60 mg/l, o godz. 12:19 – 0,56 mg/l, o godz. 12:51 – 0,50 mg/l, o godz. 13:00 – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym</p>	<p>- protokół badania stanu trzeźwości urządzeniem A. 7110 wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>k. 7-8</p>	

powietrzu. I. K. znajdował się w stanie nietrzeźwości.			
5. Następnie funkcjonariusze Policji wraz z I. K. udali się do (...) w W. w celu pobrania mu krwi do badania. W próbce pobranej o godz. 15:00 stwierdzono 0,48 promila, o godz. 16:00 – 0,34 promila, o godzinie 17:00 – 0,13 – promila.	- opinie z przeprowadzonych badań wraz protokołami pobrania krwi	k. 37-40	
6. I. K. prowadził samochód ciężarowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) mimo posiadanych zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych: -wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 19 stycznia 2018 roku sygn. akt II K 17/17, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2018 roku sygn. akt IV Ka 304/18 I. K. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 180 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł i orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres na okres 3 lat z wyłączeniem pojazdów, do prowadzenia których uprawnia kategoria T; - wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23	- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 19.01.2018 r., sygn. akt II K 17/17 - odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 11.04.2018 r., sygn. akt IV Ka 304/18 -odpis wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23.04.2019 r., sygn. akt II K 14/19 - informacja z Krajowego Rejestru Karnego	k. 31 k. 32 k. 80-81v k. 39-39v	

<p>kwietnia 2019 roku, w sprawie II K 14/19 I. K. został skazany za czyn z art. 178a § 1 i 4 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1, 1.1.2 1.1.1, 1.1.2 1.1.3, 1.1.4 1.1.5 1.1.1 1.1.6</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego I. K. zeznania świadka J. L. protokół badania stanu trzeźwości urzędzeniem A. (...) wraz ze świadectwem wzorcowania</p>	<p>- na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego w całości, - I. K. przyznał do kierowania samochodem ciężarowym m-ki V. o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym po spożyciu alkoholu,</p>	

protokół badania stanu
trzeźwości urzędzeniem

A. (...)

wraz ze świadectwem
wzorcowania

opinie z
przeprowadzonych badań
wraz protokołami
pobrania krwi

protokół oględzin pojazdu
wraz dokumentacją
fotograficzną

odpis wyroku Sądu
Rejonowego w
Obornikach z dnia
19.01.2018 r., sygn. akt II
K 17/17

- odpis wyroku Sądu
Okręgowego w Poznaniu z
11.04.2018 r., sygn. akt IV
Ka 304/18

odpis wyroku Sądu
Rejonowego w

Grodzisku Wielkopolskim
z dnia 23.04.2019 r., sygn.
akt II K 14/19

informacja z Krajowego
Rejestru Karnego

- wyjaśnienia w tym
zakresie są zgodne z
pozostałym

zgrupowanym w sprawie
i uznanym za wiarygodny
materiałem dowodowym,
wspólnie tworzą spójną i
logiczną całość.

- Sąd dał wiarę zeznaniom
świadka J. L. w całości;

- jego zeznania są spójne,
jasne, logiczne;

- wskazał on, że
nabrał uzasadnionego
podejrzenia, że I. K.
może znajdować się
pod wpływem alkoholu,
wobec czego powiadomił
przełożonego i Policję;

- zeznania tego świadka
potwierdzają wyniki
badań stanu trzeźwości
oskarżonego, które
utrwalono w spisanych
protokołach;

- nie ma żadnych
podstaw do tego, aby
podważyć prawidłowość
przeprowadzonej przez
funkcjonariuszy Policji
czynności w postaci
zbadania stanu trzeźwości
oskarżonego ani też
rzetelności spisanych
z tych czynności
protokołów;

- badanie przeprowadzono
w sposób rzetelny i
zgodnie z obowiązującymi
procedurami;

- badanie przeprowadzono
w sposób rzetelny i
zgodnie z obowiązującymi
procedurami.

		<p>-nie budziły żadnych wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nim informacji</p> <p>- nie budziły wątpliwości w zakresie ich treści,</p> <p>- ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego	1	I. K.

prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny powinien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Należy stwierdzić, że wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Niewątpliwie I. K. prowadził pojazd mechaniczny. Oskarżony kierował bowiem samochodem ciężarowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Sąd Najwyższy uznał, że: „pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym jest każdy pojazd drogowy lub szynowy napędzany umieszczonym na nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower (wyr. SN z 4.2.1993 r., III KRN 254/92, OSP 1993, Nr 10). Prowadzenie pojazdu nie ma swojej legalnej definicji. Nie ma jednak wątpliwości, że prowadzenie pojazdu immanentnie łączy się z podjęciem czynności polegających na wprawieniu pojazdu w ruch, a następnie na utrzymywaniu pojazdu w ruchu (R.A. Stefański, Glosa do wyroku SN z 22.7.1993 r.; II KRN 110/93 oraz J.

Wojciechowski, Kodeks karny, s. 102).

Oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm^(3) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Funkcjonariusze Policji po przybyciu do (...) S.A. Oddziału w W. zbadali stan trzeźwości I. K. przy pomocy urządzenia A. (...) z wynikiem: o godz. 11:56 – 0,51 mg/l, o godz. 12:11- 0,54 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. I. K. został następnie przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w W., gdzie urządzeniem A.(...) poddany został kolejnym badaniom mającym ustalić stan jego trzeźwości. Badanie wykazało u I. K. o godz. 12:17 – 0,60 mg/l, o godz. 12:19 – 0,56 mg/l, o godz. 12:51 – 0,50 mg/l, 13:00 – 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomiar te zostały potwierdzone w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości.

I. K. kierował pojazdem mechanicznym po drodze

publicznej, gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, że dla wypełnienia znamion przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym (drogowym lub kolejowym), wodnym lub powietrznym, (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04, KZS 2004/9/3). Nie może budzić wątpliwości, że oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym – poruszał się bowiem ulicami w miejscowości W..

Ustawodawca w przepisie art. 178a § 4 kk zawarł kwalifikowany typ przestępstwa z art. 178a § 1 kk, którego jednym z alternatywnie określonych znamion uzasadniających surowszą reakcję prawnokarną jest fakt uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Oskarżony znajdując się w stanie nietrzeźwości w dniu 16 września 2019 roku kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym, przy czym

czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 19 stycznia 2018 roku w sprawie II K 17/17, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2018 roku, wydanym w sprawie IV Ka 304/18 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23 kwietnia 2019 roku, w sprawie II K 14/19. Skazania te w dacie orzekania w niniejszej sprawie nie uległy zatarciu, należy stwierdzić więc, że dopuścił się on przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk.

Występek z art. 178a § 1 i 4 kk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. Niezbędna jest więc świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Analizując zachowanie

oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, spożywając alkohol w dniu zdarzenia i to w trakcie prowadzenia pojazdu zdawał sobie sprawę z tego, że nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że od strony podmiotowej oskarżony swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk. Podkreślić należy, że kwestia karalności tego rodzaju zachowań jest powszechnie znana, a oskarżony wcześniej był karany za to przestępstwo.

Zgodnie z art. 244 kk, karze pozbawienia wolności podlega m.in. ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów. Dobrem chronionym komentowanym przepisem jest prawidłowe funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w zakresie wykonania orzeczonych przez sądy zakazów, obowiązków lub nakazów.

Występek z art. 244 kk ma charakter

umyślny, a zatem podmiotową przesłanką odpowiedzialności jest świadomość sprawcy, iż narusza ciężący na nim z mocy orzeczenia sądu zakaz. W grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia zakazu, jak zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza zakaz lub obowiązek orzeczony przez Sąd i z tym się godzi (zob. A. Marek, Komentarz do art. 244 kodeksu karnego [w:] Kodeks karny. Komentarz, LEX 2007).

W obliczu dokonanych przez Sąd ustaleń, nie budzi wątpliwości, że I. K. swoim zachowaniem wypełnił także ustawowe znamiona art. 244 kk. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Obornikach z dnia 19 stycznia 2018 roku sygn. akt II K 17/17, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 kwietnia 2018 roku sygn. akt IV Ka 304/18 orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres na okres 3 lat z wyłączeniem pojazdów, do prowadzenia których uprawnia kategoria T. Natomiast prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia

23 kwietnia 2019 roku, w sprawie II K 14/19 orzeczono wobec niego dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W okresie obowiązywania orzeczonych zakazów, oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, którym niewątpliwie jest samochód ciężarowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

W ocenie Sądu I. K. zarzucanego mu czynu z art. 244 kk dopuścił się umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Niewątpliwie miał wiedzę o obowiązujących go zakazach prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i w sposób świadomy dopuścił się złamania tego zakazu.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie można było przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanych przez niego występków.

3.3. Warunkowe umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach

warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4.Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. K.	1 2 3 4		- sprawca czynu z art. 178a § 4 kk podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Takiej samej odpowiedzialności karnej podlega sprawca czynu z art. 244 kk - w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje

za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów,

- oceniając przedmiotową sprawę, Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego właściwie jest orzeczenie kary pozbawienia wolności, bowiem kara łagodniejszego rodzaju nie spełni celów przed nią stawianych. Kara grzywny ani kara ograniczenia wolności nie byłyby również adekwatne do stopnia jego winy, jak również stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie kary pozbawienia wolności jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować. Należy zauważyć, iż oskarżony był już uprzednio dwukrotnie karany za przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości na karę grzywny i karę bezwzględną pozbawienia wolności, żadna z wymierzonych kar nie przyniosła oczekiwanego rezultatu. W ocenie Sądu oskarżony nie wyciągnął żadnych

wniosków ze swojego nagannego zachowania.

- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze znaczny stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem,

-oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Sąd uznał, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez I. K. jest bardzo wysoki,

- oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a co za tym idzie takiego, które bardzo często w sposób bezpośredni zagraża najwyższym dobrom chronionym prawem, tj. zdrowiu i życiu ludzkiemu. Podkreślić należy, że prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome) działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych

zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. I. K. narażał na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale też innych uczestników tego ruchu,

- oskarżony był już uprzednio dwukrotnie karany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, Zachowanie oskarżonego świadczy zatem o tym, że lekceważy on obowiązki nakładane na niego prawomocnymi wyrokami Sądów. Przystępna przeszłość oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Należy mieć także na względzie okoliczność, iż orzeczony wobec skazanego zakaz prowadzenia pojazdów stanowił konsekwencję popełnienia przez oskarżonego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji polegającego na kierowaniu pojazdem w stanie nietrzeźwości. Orzeczony zakaz w takiej sytuacji miał wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego, albowiem był on dla siebie i innych uczestników tego ruchu potencjalnym źródłem zagrożenia bezpieczeństwa. Oskarżony swym zachowaniem w istocie doprowadził do sytuacji, w której orzeczony wobec

niego zakaz przestał spełniać swoje funkcje,

- oskarżony spożywał alkohol w trakcie prowadzenia pojazdu, prowadził samochód ciężarowy,

- zgodnie z art. 42 § 4 kk, Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w § 3 tego przepisu,

- orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych było zatem w niniejszej sprawie obligatoryjne,

- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów,

- zgodnie z art. art. 42 § 1a pkt 2 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie

		<p>skazania osoby za czyn określony w art. 244 kk,</p> <ul style="list-style-type: none"> - zgodnie z art. 43 § 1 kk zakaz prowadzenia pojazdów mechaniczny orzeka się na okres od roku do 15 lat, - Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, - orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku skazania z art. 244 kk jest obligatoryjne. - na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych - przepis art. 43a § 2 kk wskazuje, że orzeczenie wobec oskarżonego wskazanego świadczenia pieniężnego jest obligatoryjne w sytuacji za przestępstwo z art. 178a § 4 kk - jego wysokość została orzeczona wobec oskarżonego w najniższym możliwym wymiarze czyli przez zasądzenie od niego na rzecz wskazanego Funduszu kwoty 10.000 zł
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA</p>		

ZAWARTE WYROKU	W		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. K.	5		Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu I. K. na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od 16 września 2019 roku, godz. 11:50 do dnia 16 września 2019 roku, godz. 18:12 jako jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Oskarżony był zatrzymany do sprawy w postępowaniu przygotowawczym, dlatego okres ten należało zaliczyć na poczet kary
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

Art. 69 § 1 kk stanowi, że sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, zaś § 2 wskazanego powyżej przepisu stanowi, że zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa,

W czasie popełnienia przestępstwa – tj. w dniu 16 września 2019 roku oskarżony był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z dnia 23 kwietnia 2019 roku, w sprawie II K 14/19 I na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wobec już tego, nie możliwe było skorzystanie przez niego z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia kary.

7. KOSZTY PROCESU	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6 7	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 4 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 18) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwotę 516,60 złotych, w tym podatek VAT w stawce 23%, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu I. K. z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, a wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa z uwagi na jego trudną sytuację finansową.</p>
8. PODPIS	